

**REGIONALNY DYREKTOR
OCHRONY ŚRODOWISKA
w Poznaniu**

Poznań, 28-03-2022 r.

WOO-IV.4220.289.2022.GL.1

POSTANOWIENIE

Na podstawie art. 123 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735, z późn. zm.), w związku z art. 64 ust. 1 pkt 1, ust. 3 i ust. 3a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2021 r. poz. 2373, z późn. zm.), po rozpatrzeniu wystąpienia Burmistrza Gminy Stęszew z 07.03.2022 r, znak: OŚ.6220.4.2022

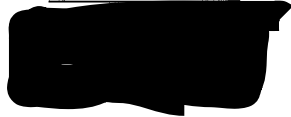
postanawiam wyrazić opinię,

że dla przedsięwzięcia polegającego na zmianie sposobu użytkowania budynku stodoły jako budynku bukaciarni na działce nr 17 obręb Piekary, gmina Stęszew, na terenie gospodarstwa, którego docelowa maksymalna obsada wyniesie 117,45 DJP, nie ma potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko i wskazuję na konieczność uwzględnienia w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następujących warunków i wymagań:

1. Dostosować istniejący budynek stodoły do potrzeb i warunków chowu bydła, w którym zwierzęta utrzymywane będą w systemie na głębokiej ściółce, bez uwięzi, wolnostanowiskowo, bez wydzielonych legowisk na ściółce, w 6 kojcach grupowych, o łącznej powierzchni stanowisk (hodowlanej) 144,9 m² i utrzymywać w niej 75,6 DJP bydła, to jest: 63 sztuki bydła opasowego powyżej 300 kg.
2. W istniejących na terenie gospodarstwa oborach utrzymywać do 41,85 DJP bydła, to jest: 79 cieląt i 25 sztuk bydła opasowego powyżej 300 kg.
3. Łącznie na terenie gospodarstwa po rozbudowie utrzymywać maksymalnie do 117,45 DJP bydła.
4. Po rozbudowie zaprzestać chowu cieląt w budynku inwentarsko-gospodarczym.
5. Obornik z chowu na płytkiej ściółce magazynować na szczelnej, istniejącej płycie obornikowej o powierzchni 80 m³.
6. Gnojówkę magazynować w 4 istniejących szczelnych odpornych na jej działanie zamkniętych, podziemnych zbiornikach o pojemności łącznej 38 m³.
7. Obornik z chowu na głębokiej ściółce magazynować wewnątrz obory na szczelnych posadzkach.
8. Obornik i gnojówkę zagospodarowywać jako nawóz naturalny na własnych gruntach rolnych zgodnie z przepisami szczegółowymi.
9. Zaopatrzenie w wodę zapewnić z przyłącza wodociągowego z gminnej sieci wodociągowej, na warunkach określonych przez gestora sieci.
10. Pomieszczenia inwentarskie czyścić wyłącznie metodą „na sucho”, bez użycia środków myjących i generowania ścieków z tego procesu.
11. Dezynfekcję pomieszczeń inwentarskich prowadzić za pomocą wapna gaszonego, bez generowania ścieków z tego procesu.
12. Stosować fazowy system żywienia, dostosowany do wieku oraz stanu fizjologicznego bydła.
13. Zwierzęta padłe i ubite z konieczności magazynować na terenie gospodarstwa w specjalnym kontenerze, na szczelnym, utwardzonym podłożu i przekazywać podmiotom do przetwarzania zgodnie z przepisami szczegółowymi.
14. Nie ogrzewać obiektów inwentarskich.
15. Na terenie budynków inwentarskich stosować preparaty ograniczające emisję odorów.
16. W budynkach inwentarskich utrzymywać odpowiednią temperaturę oraz wilgotność.

17. Oborę wyposażyć w system wentylacji grawitacyjnej, bez użycia wentylatorów mechanicznych.

Wnioskodawca:

Uzasadnienie

11.03.2022 r. do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu, dalej Regionalnego Dyrektora, wpłynęło wystąpienia Burmistrza Gminy Stęszew z 07.03.2022 r, znak: OŚ.6220.4.2022 w sprawie wyrażenia opinii co do potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedsięwzięcia polegającego na przedsięwzięcia polegającego na zmianie sposobu użytkowania budynku stodoły jako budynku bukaciarni dla bydła o maksymalnej obsadzie 75,6 DJP, na działce nr 17 obręb Piekary, gmina Stęszew, na terenie gospodarstwa, którego docelowa maksymalna obsada wyniesie 117,45 DJP.

Do wystąpienia dołączono kopię wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, kartę informacyjną przedsięwzięcia, dalej k.i.p., oświadczenie wraz z uzasadnieniem, że Wnioskodawca nie jest podmiotem zależnym od jednostki samorządu terytorialnego, dla której organem wykonawczym w rozumieniu art. 24 m ust. 2 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2022 r. poz. 559) jest organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, to jest Burmistrz Gminy Stęszew. W wystąpieniu zawarto informację, że teren planowanego przedsięwzięcia nie jest objęty miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego.

Burmistrz Stęszewa wskazał, że planowane przedsięwzięcie kwalifikuje się do § 3 ust. 2 pkt 2, w związku z § 3 ust. 1 pkt 104 lit a rozporządzenia Rady Ministrów z 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. poz. 1839), tj. do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, dla których obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko może być stwierdzony. W opinii tut. organu, powyższą kwalifikację należy uszczegółowić wskazując § 3 ust. 2 pkt 2, w związku z § 3 ust. 1 pkt 104 lit a tiret pierwsze, podwójne tiret pierwsze rozporządzenia w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko.

Ustalając, czy dla planowanego przedsięwzięcia potrzebne jest przeprowadzenie oceny oddziaływania na środowisko, Regionalny Dyrektor uwzględnił wymagania, o których mowa w art. 63 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2021 r. poz. 2373, z późn. zm.) dalej ustawy ooś, zbadał rodzaj, skalę przedsięwzięcia, wielkość zajmowanego terenu, zakres robót związanych z jego realizacją, wykorzystanie zasobów naturalnych, różnorodność biologiczną i krajobraz, wielkość emisji i uciążliwości jakie wystąpią w związku z realizacją planowanego przedsięwzięcia, cechy i skalę możliwego oddziaływania, możliwości ograniczenia oddziaływania oraz usytuowanie przedsięwzięcia względem obszarów wymagających specjalnej ochrony ze względu na występowanie gatunków roślin i zwierząt, ich siedlisk lub siedlisk przyrodniczych objętych ochroną, w tym obszarów Natura 2000.

Odnosząc się do art. 63 ust. 1 pkt 1 lit. a oraz pkt 3 lit. c ustawy ooś na podstawie k.i.p. ustalono, że planowane przedsięwzięcie dotyczy zmiany sposobu użytkowania istniejącej stodoły na budynek bukaciarni, w którym będzie prowadzony chów bydła opasowego na działce nr 17 obręb Piekary, gmina Stęszew, na terenie gospodarstwa, którego docelowa maksymalna obsada wyniesie 117,45 DJP. Obecnie wnioskodawca na terenie gospodarstwa prowadzi hodowlę bydła, którego obsada wynosi 41,7 DJP, to jest: 24 opasy do 1 roku, 28 opasów powyżej 300 kg, 6 cieląt. Na terenie działki znajdują się budynki i infrastruktura towarzysząca, tj.: budynki inwentarskie o łącznej powierzchni ok. 395 m², istniejące budynki gospodarcze o

łącznej powierzchni ok. 136 m², budynek mieszkalny, płyta obornikowa o powierzchni ok. 80 m² z 4 zbiornikami na odcieki o łącznej pojemności ok. 38 m³. Budynek stodoły o powierzchni 264 m² po realizacji planowanej inwestycji zostanie przekształcony na budynek inwentarski, w którym utrzymywane będzie bydło opasowe o obsadzie maksymalnej 75,6 DJP, to jest: 63 opasy o wadze powyżej 300 kg. Wybudowany zostanie także tzw. okólnik o powierzchni 130,8 m², który nie będzie miał wpływu na zwiększenie obsady. Inwestor zaprzestanie chowu cieląt w budynku inwentarsko-gospodarczym. Docelowo po realizacji planowanej inwestycji maksymalna obsada w gospodarstwie wyniesie 117,45 DJP i dla tej liczby i tego rodzaju zwierząt dokonano analizy oddziaływania na środowisko. Zwierzęta karmione będą kiszonkami produkowanymi w gospodarstwie, sianem i kukurydzą, wzbogacanymi dodatkami mineralno-witaminowymi.

Na podstawie przedłożonych dokumentów ustalono, że w planowanej do zaadaptowania na oborę stodoły o całkowitej powierzchni zabudowy 266 m², zwierzęta utrzymywane będą na głębokiej ściółce, w 6 kojcach grupowych, o łącznej powierzchni stanowisk (hodowlanej) 144,9 m². W pozostałych budynkach inwentarskich zwierzęta utrzymywane będą w kojcach grupowych bez uwięzi, wolnostanowiskowo, bez wydzielonych legowisk na ściółce. W budynku nr 3 o powierzchni ok. 90 m² hodowanych będzie 40 cieląt, w 4 kojcach o łącznej powierzchni 75,04 m². W budynku inwentarskim nr 4 o powierzchni zabudowy ok. 156 m² hodowanych będzie 30 cieląt, w 7 kojcach na powierzchni 74,25 m². W wiacie o powierzchni 73,1 m² utrzymywanych będzie 25 opasów w 1 kojcu o powierzchni 56 m². Przyjęte przez Wnioskodawcę założenia co do powierzchni stanowisk oraz liczby i rodzaju utrzymywanych w oborze zwierząt były podstawą analizy oceny oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko i zostały wskazane w niniejszej opinii jako warunki realizacji przedsięwzięcia. Na podstawie powyższych informacji stwierdzono, że wymiary powierzchni hodowlanej, na której będą utrzymywane zwierzęta w przedmiotowym budynku będą spełniały wymagania określone w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z 28 czerwca 2010 r. w sprawie minimalnych warunków utrzymywania gatunków zwierząt gospodarskich innych niż te, dla których normy ochrony zostały określone w przepisach Unii Europejskiej (Dz. U. z 2019 r., poz. 1966) oraz rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z 15 lutego 2010 r. w sprawie wymagań i sposobu postępowania przy utrzymywaniu gatunków zwierząt gospodarskich, dla których normy ochrony zostały określone w przepisach Unii Europejskiej (Dz. U. z 2010 r., Nr 56, poz. 344, z późn. zm.).

Zgodnie z rozporządzeniem Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Poznaniu z dnia 28 lutego 2017 r. w sprawie określenia w regionie wodnym Warty wód powierzchniowych i podziemnych wrażliwych na zanieczyszczenie związkami azotu ze źródeł rolniczych oraz obszaru szczególnie narażonego, z którego odpływ azotu ze źródeł rolniczych do tych wód należy ograniczyć (Dz. Urz. Woj. Wlkp. poz. 1638) oraz rozporządzeniem Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej we Wrocławiu z dnia 1 lutego 2017 r. w sprawie określenia w regionie wodnym Środkowej Odry wód powierzchniowych i podziemnych wrażliwych na zanieczyszczenie związkami azotu ze źródeł rolniczych oraz obszaru szczególnie narażonego, z którego odpływ azotu ze źródeł rolniczych do tych wód należy ograniczyć (Dz. Urz. Woj. Wlkp. poz. 1153) cały region wodny Warty oraz cały region wodny Środkowej Odry zostały określone jako obszar szczególnie narażony na zanieczyszczenie związkami azotu ze źródeł rolniczych, z którego odpływ azotu ze źródeł rolniczych do wód należy ograniczyć. Ponadto, zgodnie z art. 104 ustawy z 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (Dz. U. z 2021 r. poz. 2233, z późn. zm.) na obszarze całego państwa wdraża się program działań w celu zmniejszenia zanieczyszczenia wód azotanami pochodzącymi ze źródeł rolniczych oraz zapobiegania dalszemu zanieczyszczeniu. Na podstawie art. 107 ustawy Prawo wodne wszystkie podmioty prowadzące produkcję rolną obowiązane są stosować zapisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 lutego 2020 r. w sprawie przyjęcia "Programu działań mających na celu zmniejszenie zanieczyszczenia wód azotanami pochodzącymi ze źródeł rolniczych oraz zapobieganie dalszemu zanieczyszczeniu" (Dz. U. poz. 243). Tak więc, przechowywanie nawozów naturalnych i nawożenie gruntów musi być zgodne z zasadami, które są w tym Programie określone.

Odnosząc się do art. 63 ust. 1 pkt 3 lit. g ustawy o oś na podstawie zapisów k.i.p ustalono, bydło w budynku bukaciarni oraz wiacie będzie utrzymywane w systemie głębokiej ściółki,

natomiast cieleta utrzymywane będą w systemie płytkiej ściółki. Obornik z hodowli na płytkiej ściółce, będzie składowany na płycie obornikowej o łącznej powierzchni ok. 80 m² z 4 zbiornikami na gnojówkę o łącznej pojemności ok. 38 m³. Natomiast obornik z hodowli na głębokiej ściółce, będzie usuwany co 2 - 3 miesiące na grunt orny, w związku z czym nie ma potrzeby magazynowania go na płycie obornikowej. W k.i.p. wykazano, że urządzenia o wskazanych parametrach umożliwią przechowywanie gnojówki przez okres minimum 6 miesięcy oraz obornika przez okres 5 miesięcy, kiedy nie można wywozić tych nawozów naturalnych na pola. Wnioskodawca jest w posiadaniu ok. 40 ha użytków rolnych. W k.i.p. wykazano, że powierzchnia ta pozwoli na zagospodarowanie całej ilości wyprodukowanego w gospodarstwie nawozu z zapewnieniem dawki nie większej niż 170 kg azotu w czystym składniku na 1 ha użytków rolnych, zgodnie z art. 105 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne. Planowane rozwiązania w zakresie przechowywania i gospodarowania powstającymi na terenie gospodarstwa nawozami naturalnymi znalazły odzwierciedlenie w warunkach niniejszej opinii.

Z treści zgromadzonych materiałów wynika, że woda do celów produkcyjnych i sanitarnych doprowadzona będzie do budynków z wodociągu gminnego, co znalazło odzwierciedlenie w warunkach wskazanych w niniejszej opinii. Jak podano w k.i.p. na terenie gospodarstwa nie będą powstawać ścieki bytowe. Czyszczenie pomieszczeń inwentarskich gdzie przebywa bydło odbywać się będzie na sucho bez użycia środków myjących. Przynajmniej dwa razy w roku pomieszczenia inwentarskie są i będą poddawane tzw. bieleniu. Do tego zabiegu używane będzie wapno hydratyzowane. W związku z powyższym nie przewiduje się powstawania ścieków przemysłowych. Powyższe rozwiązania w utrzymaniu czystości pomieszczeń inwentarskich zostały uwzględnione w warunkach niniejszej opinii. Wody opadowe i roztopowe z terenu przedsięwzięcia odprowadzane będą powierzchniowo po terenie działki, do której Wnioskodawca posiada tytuł prawny.

Odnosząc się do art. 63 ust. 1 pkt 1 lit. f ustawy ooś, w k.i.p. wskazano, że na etapie eksploatacji przedsięwzięcia będą powstawały odpady niebezpieczne o kodach: 15 01 01, 15 01 02, 15 01 10, 15 02 03, 16 02 13, 20 03 01. Z danych zawartych w k.i.p. wynika, że wytworzone na terenie przedsięwzięcia odpady będą magazynowane selektywnie w pojemnikach lub kontenerach i odbierane przez uprawnione podmioty posiadające odpowiednie zezwolenia w zakresie gospodarowania odpadami. Ponadto na terenie gospodarstwa będą magazynowane zwierzęta padłe lub ubite z konieczności. Do czasu wywozu padłe zwierzęta będą krótkotrwale, w sposób selektywny przechowywane w szczelnym pojemniku do czasu przekazania upoważnionym podmiotom do przetwarzania, na co wskazano w warunkach realizacji przedsięwzięcia. Biorąc pod uwagę powyższe, w tym planowane rozwiązania organizacyjne i techniczne w zakresie gospodarowania nawozami naturalnymi i sztukami padłymi oraz planowany sposób postępowania z odpadami, nie przewiduje się negatywnego wpływu przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko gruntowo-wodne w rejonie zainwestowania.

W kontekście art. 63 ust. 1 pkt 2 lit. a, b, c, d, f, g, i, j ustawy ooś w oparciu o zapisy k.i.p. ustalono, że teren planowanego przedsięwzięcia nie jest zlokalizowany na obszarach wodno-błotnych oraz obszarach ochronnych zbiorników wód śródlądowych, na obszarach wybrzeży i środowiska morskiego, górskich oraz obszarach przylegających do jezior oraz strefach ochronnych ujęć wody. Teren przedsięwzięcia położony jest na terenie Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 144 Wielkopolska Dolina Kopalna. Z k.i.p. wynika, że przedsięwzięcie nie będzie zlokalizowane na obszarach o krajobrazie mającym znaczenie historyczne, kulturowe oraz archeologiczne. Gospodarstwo nie jest zlokalizowane na obszarach uzdrowiskowych i ochrony uzdrowiskowej, poza terenami o dużej gęstości zaludnienia. Przy uwzględnieniu realizacji przedsięwzięcia zgodnie ze wskazanymi w opinii warunkami nie przewiduje się przekroczenia standardów jakości środowiska w związku z realizacją przedsięwzięcia.

Odnosząc się do zapisów art. 63 ust. 1 pkt 1 lit. d i pkt 3 lit. g ustawy ooś stwierdzono, że istniejące i planowane budynki oraz wiata nie są i nie będą ogrzewane. Eksploatacja przedmiotowego gospodarstwa będzie wiązała się z emisją substancji do powietrza, w szczególności substancji zapachowo-czynnych. Głównymi źródłami emisji będą procesy chowu zwierząt. Źródłami emisji do powietrza będą również pojazdy poruszające się okresowo po terenie gospodarstwa: samochody ciężarowe dowożące paszę, pojazdy transportujące

zwierzęta oraz pojazdy wywożące nawozy naturalne. Z uwagi na stosunkowo niewielkie natężenie ruchu pojazdów, emisje z nimi związane będą pomijalnie niskie. Z uwagi na założenia przyjęte w k.i.p. oraz w celu ograniczenia emisji substancji odoroczynnych z terenu inwestycji, w niniejszej opinii zobowiązano Wnioskodawcę, aby w budynku działań sprawny system wentylacji, który pozwoli na utrzymywanie odpowiedniej temperatury i wilgotności, jak również, aby nie ogrzewać obiektów inwentarskich. Ponadto zobowiązano Wnioskodawcę do stosowania preparatów ograniczających emisję odorów na terenie obiektu inwentarskiego. Mając na względzie lokalizację i rodzaj przedsięwzięcia, a także przyjęte rozwiązania w zakresie przechowywania gnojówki, a także planowane działania ograniczające emisję substancji odorowych, nie przewiduje się ponadnormatywnej emisji zanieczyszczeń do powietrza.

W odniesieniu do zapisów art. 63 ust. 1 pkt 1 lit. a i c ustawy ooś stwierdzono, że przedmiotowe przedsięwzięcie zaplanowane zostanie w otoczeniu gruntów użytkowanych rolniczo oraz zabudowy zagrodowej miejscowości. Najbliżej położone tereny podlegające ochronie akustycznej to tereny zabudowy zagrodowej oraz mieszkaniowej jednorodzinnej znajdujące się w bezpośrednim sąsiedztwie. Eksploatacja przedmiotowego gospodarstwa będzie wiązała się z emisją hałasu pochodzącego z ruchu pojazdów po terenie działki. Ze względu na małe i czasowe natężenie ruchu pojazdów po terenie gospodarstwa, odbywające się wyłącznie w porze dziennej, emisję hałasu w wyniku pracy silników do środowiska uznano za pomijanie niską. Obiekty inwentarskie nie są i nie będą wyposażone w wentylację mechaniczną. Przyjęte przez Wnioskodawcę rozwiązania dotyczące zastosowania grawitacyjnego systemu wentylacji znalazły odzwierciedlenie w warunkach realizacji przedsięwzięcia. Biorąc pod uwagę przyjęte rozwiązania, w tym system wentylacji grawitacyjnej można stwierdzić, że eksploatacja planowanego gospodarstwa nie będzie powodować przekroczenia dopuszczalnego poziomu hałasu na terenach objętych ochroną akustyczną określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r. poz. 112).

Z uwagi na rodzaj, skalę oraz lokalizację planowanego przedsięwzięcia, odnosząc się do zapisów art. 63 ust. 1 pkt 1 lit. e ustawy ooś należy stwierdzić, że gospodarstwo nie należy do zakładów o dużym ani zwiększonym ryzyku wystąpienia poważnej awarii wskazanych w rozporządzeniu Ministra Rozwoju z dnia 29 stycznia 2016 r. (Dz. U. poz. 138) w sprawie rodzajów i ilości znajdujących się w zakładzie substancji niebezpiecznych, decydujących o zaliczeniu zakładu do zakładu o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej. Przy uwzględnieniu używanych substancji i stosowanych technologii oraz realizacji przedsięwzięcia zgodnie z obowiązującymi przepisami ryzyko wystąpienia katastrofy budowlanej w trakcie jego eksploatacji będzie ograniczone. Ze względu na położenie geograficzne przedsięwzięcie nie jest zagrożone ryzykiem katastrofy naturalnej, w szczególności w wyniku wystąpienia: trzęsień ziemi czy osuwisk. Z uwagi na stosowanie odpowiedniej wentylacji, utrzymywanie czystości w budynku inwentarskim, przechowywanie nawozów płynnych w szczelnych zamkniętych zbiornikach, oraz stosowanie preparatów ograniczających emisję substancji odorowych, należy uznać, że planowane zabiegi ograniczą emisję substancji do powietrza, a tym samym zminimalizują wpływ przedsięwzięcia na zmiany klimatu. Przyjęte rozwiązania techniczne i technologiczne, w tym konstrukcja budynku oraz zastosowane materiały i sprawnie działające systemy wentylacji ograniczą wrażliwość przedsięwzięcia na postępujące zmiany klimatu. Planowane rozwiązania techniczne i technologiczne, w szczególności ukierunkowane na ograniczenie emisji substancji do powietrza wpłyną na mitygację zmian klimatu na etapie realizacji, eksploatacji i likwidacji przedsięwzięcia.

Uwzględniając zapisy art. 63 ust. 1 pkt 1 lit. b oraz pkt 3 lit. f ustawy ooś biorąc pod uwagę rodzaj przedsięwzięcia, jego skalę i lokalny charakter oraz lokalizację na terenie rolniczym, w fazie eksploatacji przedsięwzięcia nie przewiduje się znaczących powiązań z innymi przedsięwzięciami, poza obiektami należącymi do wnioskodawcy, ani kumulowania się oddziaływań planowanego przedsięwzięcia i innych przedsięwzięć.

Uwzględniając kryteria, o których mowa w art. 63 ust. 1 pkt 1 lit. c ustawy ooś należy stwierdzić, iż eksploatacja przedsięwzięcia nie będzie wiązała się z nadmiernym

wykorzystaniem zasobów naturalnych oraz znaczącym negatywnym wpływem na bioróżnorodność.

Odnosząc się do art. 63 ust. 1 pkt 2 lit. e ustawy ooś, na podstawie przedstawionych materiałów stwierdzono, że teren przeznaczony pod przedsięwzięcie zlokalizowany jest poza obszarami chronionymi na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2021 r. poz. 1098, z późn. zm.). Najbliżej położonymi obszarami Natura 2000 są: obszar mający znaczenie dla Wspólnoty Ostoja Wielkopolska PLH300010 oraz obszar specjalnej ochrony ptaków Ostoja Rogalińska PLB300017, oddalone o 3,6 km od przedsięwzięcia. Mając na względzie lokalizację planowanego przedsięwzięcia poza obszarami chronionymi, w obrębie istniejącej zabudowy zagrodowej oraz brak konieczności wycinki drzew i krzewów, nie przewiduje się znaczącego negatywnego oddziaływania inwestycji na środowisko przyrodnicze, w tym na różnorodność biologiczną, rozumianą jako liczebność i kondycję populacji występujących gatunków, w szczególności chronionych, rzadkich lub ginących gatunków roślin, zwierząt i grzybów oraz ich siedlisk. Realizacja przedsięwzięcia nie wpłynie także na obszary chronione, a w szczególności na siedliska przyrodnicze, gatunki roślin i zwierząt oraz ich siedliska, dla których ochrony zostały wyznaczone obszary Natura 2000, a także nie spowoduje pogorszenia integralności poszczególnych obszarów Natura 2000 lub ich powiązań z innymi obszarami. Ponadto przedsięwzięcie nie spowoduje utraty i fragmentacji siedlisk oraz nie wpłynie na korytarze ekologiczne i funkcję ekosystemu.

Zgodnie z art. 63 ust. 1 pkt 3 ustawy ooś przeanalizowano zasięg, wielkość i złożoność oddziaływania, jego prawdopodobieństwo, czas trwania, częstotliwość i odwracalność, możliwości ograniczenia oddziaływania, a także możliwość powiązań z innymi przedsięwzięciami ustalono, że realizacja planowanego przedsięwzięcia nie pociągnie za sobą zagrożeń dla środowiska i przedmiotowe przedsięwzięcie nie będzie transgranicznie oddziaływać na środowisko.

Z uwagi na charakter i stopień złożoności oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz brak znacząco negatywnego wpływu na obszary wymagające specjalnej ochrony ze względu na występowanie gatunków roślin i zwierząt, ich siedlisk lub siedlisk przyrodniczych objętych ochroną, w opinii Regionalnego Dyrektora dla przedmiotowego przedsięwzięcia, nie ma potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko.

Biorąc pod uwagę powyższe należało postanowić jak w sentencji.

POUCZENIE

Na niniejsze postanowienie nie przysługuje zażalenie

Regionalny Dyrektor
Ochrony Środowiska w Poznaniu
Miłoslawa Olejnik

(podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym)

Otrzymują:

- 1) Burmistrz Gminy Stęszew (ePUAP) z prośbą o poinformowanie wnioskodawcy/pełnomocnika Wnioskodawcy i pozostałych stron postępowania o niniejszym postanowieniu
- 2) aa